

dene for de fattigste bananproducenter end den nuværende bananordning.

Svar (15/4 99)

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Regeringen vil støtte en løsning af banansagen, der er WTO-konsistent og i overensstemmelse med grundlæggende WTO-principper. En sådan løsning ville kunne omfatte de anførte principper. Endelig stillingtagen til den konkrete udformning af en løsning må afvente en nærmere juridisk gennemgang af præmisserne i de afgørelser i banansagen, der er fremkommet i WTO's system til bilæggelse af tvister. Derudover vil en løsning afhænge af de forhandlingsmuligheder, der viser sig såvel inden for EU som i forhold til andre interesserede parter, herunder såvel USA som de bananproducerende lande. En ændring af bananordningen vil i øvrigt under alle omstændigheder forudsætte et forslag fra EU-kommissionen. Et sådant forslag foreligger endnu ikke.

Regeringen vil lade de skitserede elementer til en løsning indgå i de videre overvejelser.

Ad spm. nr. S 1104

Fra justitsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Pia Kjærsgaard stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1998-99, forhandlingerne side 4190, lød således:

Til justitsministeren (5/2 99) af:

Pia Kjærsgaard (DF):

»Hvor stor er sandsynligheden for, at den volds- og udvistdømte palæstinenser Tarek Othman overhovedet forlader Danmark efter udstået straf, hvilke erfaringer er der med udsendelse af palæstinensere, hvortil udvises Tarek Othman, og vil der være forhold der, som kan betyde, at en udsendelse ikke effektueres?«

Supplerende svar (16/4 99)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen indhentet en udtalelse fra Indenrigsministeriet og Rigspolitichefen.

Rigspolitichefen har oplyst, at den pågældende person ved Direktoratet for Udlændinges (nu Udlændingestyrelsen) afgørelse af 24. juli 1992 blev meddelt opholdstilladelse som flygtning i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 1 (konventionsstatus), samt at der ikke i forbindelse med straffesagen er afsagt endelig dom om udvisning, da sagen er anket til Højesteret.

Jeg finder det bl.a. derfor rigtigst ikke at kommentere den konkrete sag nærmere.

Rigspolitichefen har mere generelt oplyst, at en udlænding med flygtningestatus og dom om udvisning forud for prøveløsladelse afhøres om, hvorvidt den pågældende er indstillet på at medvirke til en frivillig udsendelse, som typisk vil skulle ske til det land, hvor udlændingen er statsborger eller i øvrigt er »hjemmehørende«, f.eks. Libanon for statsløse palæstinensere.

Rigspolitichefen bemærker i den forbindelse, at det sædvanligvis ikke i øvrigt giver anledning til problemer, såfremt det er nødvendigt at gennemføre udsendelsen af statsløse palæstinensere til Libanon tvangsmæssigt.

Indenrigsministeriet har hertil oplyst, at såfremt udlændingen ikke er indstillet på at medvirke til en frivillig udsendelse, forelægges udsendelsesspørgsmålet i medfør af udlændingelovens § 49a for asylmyndighederne, der herefter træffer afgørelse om, hvorvidt en udsendelse vil være i strid med lovens § 31.

I udlændingelovens § 31 er opregnet de forhold, der kan begrunde, at udlændingen ikke kan udsendes, fordi den pågældende risikerer forfølgelse i det land, hvortil der skal ske udsendelse.

Er udlændingelovens § 31 ikke til hinder for udsendelse, vil udsendelsen blive gennemført tvangsmæssigt.

Jeg kan i øvrigt henvise til Indenrigsministeriets betænkning nr. 1326/1997 om udvisning, der i kapitel 13 indeholder en detaljeret gennemgang af reglerne og procedurerne i forbindelse med udvisning af udlændinge med flygtningestatus.
